

Αρχαιολογικό Μουσείο Θήρας

Φηρά, 847 00 Θήρα

☎ +30 2286022217 📠 +30 2286022217 📧 kaepka@culture.gr

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Θήρας στεγάζεται σε σύγχρονο κτήριο, που οικοδομήθηκε τη δεκαετία του '60 κοντά στη φράγκικη συνοικία των Φηρών, ύστερα από την κατεδάφιση (1962) του παλαιού μουσείου, που είχε ιδρυθεί το 1902 από το Γερμανό αρχαιολόγο Hiller von Gaertringen (1864-1947).

Η έκθεση παρουσιάζει ευρήματα προερχόμενα από την πόλη της αρχαίας Θήρας στο Μέσα Βουνό και από τα νεκροταφεία της στις πλαγιές της Σελλάδας. Πρόκειται για γλυπτά και επιγραφές από την αρχαϊκή ως και τη ρωμαϊκή εποχή (700 π.Χ.-324 μ.Χ.), καθώς και για κεραμική και πήλινα ειδώλια που χρονολογούνται από τους γεωμετρικούς ως και τους ελληνιστικούς χρόνους (900 π.Χ.-30 μ.Χ.).

Από τα εκθέματα ξεχωρίζουν:

- α. μεγάλος ηφαιστειακός λίθος (τραχείτης), βάρους 480 κιλών, τον οποίο σήκωσε, σύμφωνα με τη χαραγμένη πάνω του επιγραφή, ο αθλητής Ευμάστας,
- β. θηραϊκός αμφορέας με γεωμετρική διακόσμηση από το νεκροταφείο της αρχαίας Θήρας, αντιπροσωπευτικό δείγμα τοπικού εργαστηρίου, που χρονολογείται στις αρχές του 7ου αιώνα π.Χ.,
- γ. πιθάρι με διακόσμηση, μοναδικό δείγμα κυκλαδικής τέχνης στο νησί (675 π.Χ.), που βρέθηκε σε παιδικό τάφο στο νεκροταφείο της αρχαίας Θήρας και
- δ. το άνω μέρος κούρου, από τα πρώτα γνωστά κολοσσικά αγάλματα, που χρονολογείται στα τέλη του 7ου αιώνα π.Χ.

Μουσείο Προϊστορικής Θήρας

Φηρά, 847 00 Θήρα

☎ +30 2286023217 📠 +30 2286023217 📧 kaepka@culture.gr

Το Μουσείο κτίστηκε σε σχέδια του αρχιτέκτονα Ιωάννη Κουμανούδη και φιλοξενεί τα ευρήματα των ανασκαφών από το Ακρωτήρι κατά την περίοδο της ακμής του (17ος αι. π.Χ.), από τον Ποταμό, καθώς και από άλλες θέσεις του νησιού, που χρονολογούνται από τη νεότερη νεολιθική εποχή (5η χιλιετία π.Χ.) ως την υστεροκυκλαδική περίοδο (1600 π.Χ.). Η έκθεση φιλοδοξεί να παρουσιάσει, μέσα από επιλεγμένα αντικείμενα, τη Θήρα και τη σημασία που απέκτησε στον αιγαιακό χώρο κατά το 18ο και 17ο αιώνα π.Χ.

Στο δεύτερο όροφο, παρουσιάζεται η πορεία του νησιού από τη νεότερη νεολιθική περίοδο (4500 π.Χ.) ως τις αρχές της υστεροκυκλαδικής Ι περιόδου (αρχές 17ου αι. π.Χ.). Κεραμική και πρωτοκυκλαδικά μαρμάρινα ειδώλια, προερχόμενα από νεκροταφείο στην περιοχή των Φηρών και από το Ακρωτήρι, φωτίζουν τη διαδρομή. Σχετικό εποπτικό υλικό προβάλλει τις ανασκαφές σε διάφορες θέσεις του νησιού, με ιδιαίτερη έμφαση στην ιστορία της ανασκαφής του Ακρωτηρίου. Απολιθώματα φοινικόδεντρων, ελαιόδεντρων, σκίνων και εντόμων αποκαλύπτουν την εικόνα του νησιού πριν από 50.000-60.000 χρόνια.

Στα σημαντικότερα εκθέματα του Μουσείου ανήκουν οι εντυπωσιακές τοιχογραφίες που προέρχονται από δημόσια και ιδιωτικά κτήρια του προϊστορικού οικισμού του Ακρωτηρίου. Η τοιχογραφία των «Γυναικών και Παπύρων», η τοιχογραφία των «Πιθήκων», καθώς και άλλες, με φυσιοκρατικά κυρίως θέματα, δίνουν πληροφορίες στον επισκέπτη για τη ζωή και το περιβάλλον της εποχής τους.

Στον πρώτο όροφο φιλοξενούνται περιοδικές εκθέσεις.

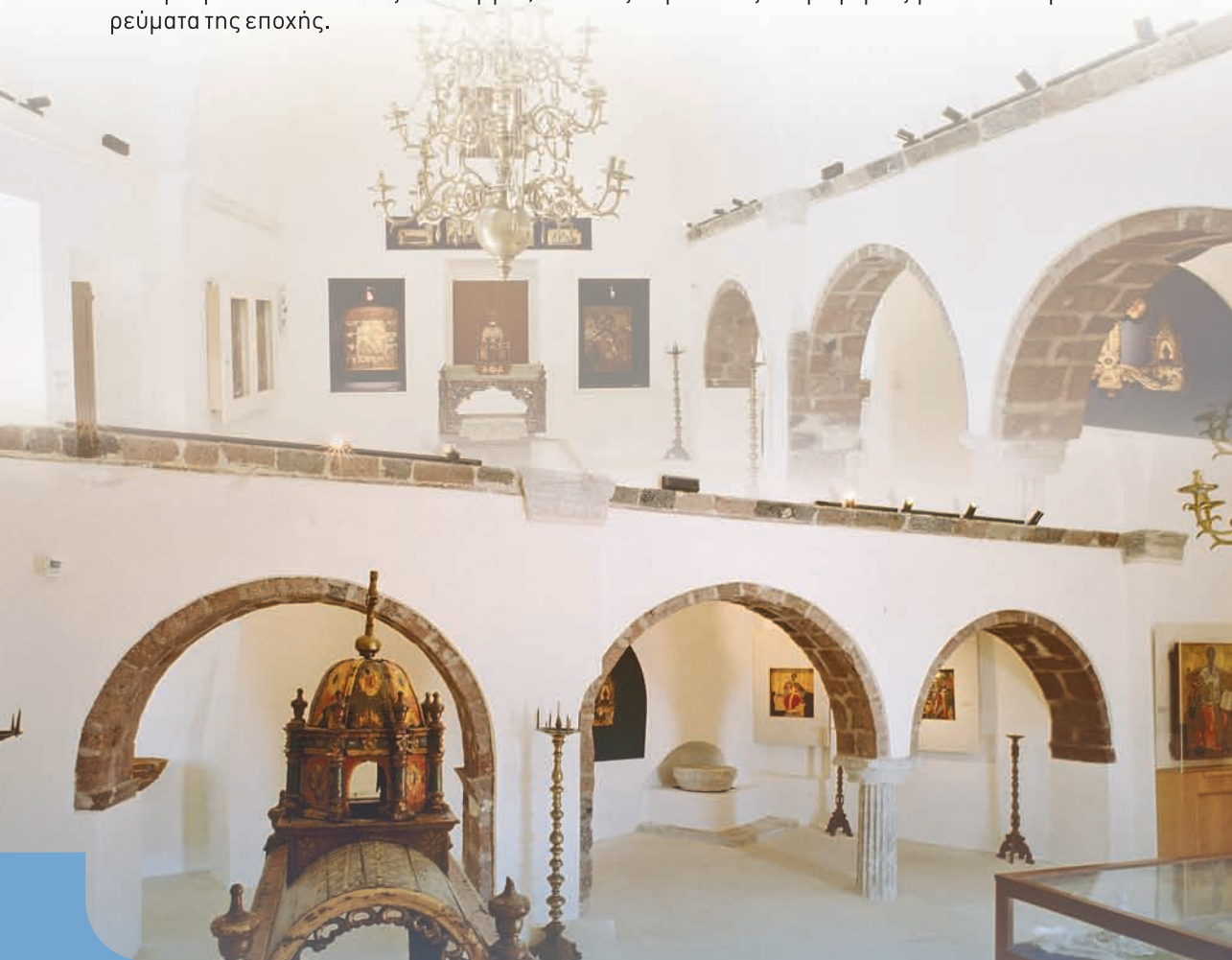

Συλλογή Εικόνων και Κειμηλίων Πύργου

Συλλογή Αγίας Τριάδας, Πύργος, 847 00 Θήρα
☎ +30 2286031812 📠 +30 2103313448 📧 2eba@culture.gr

Η Αγία Τριάδα βρίσκεται στο ψηλότερο σημείο του Καστελλιού του Πύργου Θήρας και ιδρύθηκε πιθανόν στις αρχές του 18ου αιώνα ως καθολικό μικρής γυναικείας μονής. Ανακατασκευάστηκε το 1975 με πρωτοβουλία του Συλλόγου Πυργίων Θήρας «Τα Εισόδια της Θεοτόκου», με σκοπό να στεγάσει τη Συλλογή εκκλησιαστικών κειμηλίων του Πύργου.

Η Συλλογή περιλαμβάνει εικόνες Κρητικών (Ερμανουήλ Σκορδίλη, Βικτωρος κ.ά.) και ντόπιων (Ιακώβου Ιερομονάχου κ.ά.) καλλιτεχνών, έργα ξυλογλυπτικής και μεταλλοτεχνίας, κεραμικά και άλλα εκκλησιαστικά αντικείμενα, που χρονολογούνται κυρίως στο 17ο και 18ο αιώνα και προέρχονται από ναούς του Πύργου, δίνοντας σημαντικές πληροφορίες για τα τεχνοτροπικά ρεύματα της εποχής.

Αρχαιολογικό Μουσείο Ίου

840 01 Ίος

☎ +30 2286091246 📠 +30 2286091594 📧 kaepka@culture.gr

Στεγάζεται στο Αμοιραδάκειο Μέγαρο, νεοκλασικό κτήριο που οικοδομήθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα ως κατοικία της οικογένειας Αμοιραδάκη. Παραχωρήθηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού το 1993, προκειμένου να στεγάσει το Αρχαιολογικό Μουσείο της Ίου.

Η έκθεση αναπτύσσεται σε τέσσερις αίθουσες με χρονολογική διάταξη των ευρημάτων. Σημαντική θεωρείται η συλλογή με ευρήματα κεραμικής, ειδώλια και εργαλεία από το λόφο του Σκάρκου, στο σημερινό Κάμπο, το μεγαλύτερο γνωστό οικισμό του πρωτοκυκλαδικού κόσμου, που χρονολογείται στα μέσα της 3ης χιλιετίας (2700-2300 π.Χ.).

Η περιήγηση συνεχίζεται με την ιστορία του νησιού κατά τη μέση και την ύστερη εποχή του Χαλκού, μέσα από τα ευρήματα του νεκροταφείου στον Σκάρκο, ενώ οι ιστορικοί χρόνοι αποκαλύπτονται κυρίως μέσα από ευρήματα προερχόμενα από την αρχαία πόλη της Ίου, η οποία βρίσκεται στην ίδια θέση με τη σημερινή.

Η έκθεση συνοδεύεται από εποπτικό υλικό, ενώ ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στο φυσικό περιβάλλον του νησιού και στην ιστορία της αρχαιολογικής έρευνας.

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Κέας στεγάζεται σε διώροφο κτήριο του 1970 στην Ιουλίδα, πρωτεύουσα του νησιού.

Η έκθεση των δύο συλλογών του, της προϊστορικής και της συλλογής των ιστορικών χρόνων, αναπτύσσεται στους δύο ορόφους του κτηρίου με χρονολογική διάταξη και πλαισιώνεται με εποπτικό υλικό, προκειμένου οι επισκέπτες να κατανοήσουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την ιστορία της αρχαίας Κέας.

Η προϊστορική συλλογή (3300-1100 π.Χ.) περιλαμβάνει ευρήματα από τις ανασκαφές της Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών στην Κεφάλα, όπου ήρθε στο φως οικισμός της νεολιθικής περιόδου, καθώς και στην Αγία Ειρήνη, που αποτελούσε έναν από τους σημαντικότερους προϊστορικούς οικισμούς, αφού κατοικήθηκε από την πρώιμη εποχή του Χαλκού ως και το τέλος των μυκηναϊκών χρόνων (3000-1100 π.Χ.) και ήταν κέντρο διαμετακομιστικού εμπορίου.

Οι ιστορικοί χρόνοι εκπροσωπούνται από γλυπτά, αρχιτεκτονικά μέλη και πολυάριθμες επιγραφές, που προέρχονται από τις τέσσερις πόλεις της αρχαίας Κέας: την Καρθαία, με κατοίκηση από τους αρχαϊκούς χρόνους ως την πρωτοβυζαντινή περίοδο (700 π.Χ.-864 μ.Χ.), την Κορρησία, από την οποία προέρχεται και ο περίφημος «κούρος της Κέας» που εκτίθεται σήμερα στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, την Ποιήεσσα, με δείγματα κατοίκησης από την ύστερη κλασική ως την ελληνιστική περίοδο (320 π.Χ.-30 μ.Χ.), και την Ιουλίδα.

Εκτός από την απόπειρα ανασύνθεσης των αετωμάτων από το ναό της Αθηνάς στην Καρθαία (500-490 π.Χ.), εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν και τα μεγάλα πήλινα αγάλματα—οι λεγόμενες «κόρες»— από τον προϊστορικό οικισμό της Αγίας Ειρήνης (15ος αι. π.Χ.), οι οποίες φορούν κωδωνόσχημες φούστες και φέρουν στο λαιμό τους φιδόσχημα περιδέρια.

Αρχαιολογικό Μουσείο Κιμώλου

840 04 Κίμωλος

☎ +30 2287051291 📠 +30 2287051719 ✉ kaepka@culture.gr

Το Μουσείο στεγάζεται στην οικία Βαφία, στη Χώρα. Τα ευρήματα που απαρτίζουν τις συλλογές του προέρχονται από ανασκαφές, περισυλλογές και επιφανειακές έρευνες σε δύο κυρίως περιοχές:

- α. στα Ελληνικά, την αρχαία πόλη του νησιού, που βυθίστηκε από σεισμούς τον 1ο αιώνα μ.Χ. Εκεί ήρθαν στο φως ευρήματα από τη μυκηναϊκή ως την κλασική περίοδο (1600-300 π.Χ.) και
- β. στη νησίδα του Αγίου Ανδρέα, που κατοικήθηκε ως τη Βυζαντινή εποχή, όπως αποδεικνύουν τα αγγεία ρωμαϊκών (30 π.Χ.-324 μ.Χ.) και Βυζαντινών χρόνων, που βρέθηκαν στις θέσεις Δέκας, Πρόβαρμα, Στέντα, Νύχια και Καλαμίτσι.

Η έκθεση, η οποία αναπτύσσεται στις δύο αίθουσες του ορόφου, επιχειρεί να παρουσιάσει, με τη βοήθεια και του εποπτικού υλικού, την ιστορική πορεία της Κιμώλου, από την ύστερη νεολιθική περίοδο (5300 π.Χ.), όπου έχουμε τα πρώτα σημάδια κατοίκησης στο νησί, ως και τη βυζαντινή εποχή.

Οι ενόπτες της δίνουν πληροφορίες για το νησί, το οποίο ήταν γνωστό για την εξαγωγή και το εμπόριο κιμωλίας, πρωτογενούς πετρώματος που χρησιμοποιούνταν στην κατασκευή πορσελάνης. Ο πλούτος που συγκεντρώθηκε στην Κίμωλο από αυτή τη δραστηριότητα της έδωσε τη δυνατότητα να κυκλοφορήσει δικό της νόμισμα τον 3ο αιώνα π.Χ. Τα εκθέματα προέρχονται κυρίως από ταφικά σύνολα και καλύπτουν την ιστορία του νησιού ως την ελληνιστική εποχή. Παρουσιάζεται επίσης το Κάστρο της Κιμώλου, το οποίο κτίστηκε το 13ο αιώνα και περιλάμβανε το παλιό Χωριό. Το καινούργιο Χωριό κτίστηκε το 17ο αιώνα στην εξωτερική πλευρά του Κάστρου και εκτείνεται γύρω από το παλιό.

Η Μήλος ήταν γνωστή ήδη από τη νεολιθική εποχή (7000 π.Χ.) για τον ορυκτό πλούτο της σε οψιανό λίθο, που χρησίμευε τόσο για την κατασκευή εργαλείων όσο και όπλων κατά τους προϊστορικούς χρόνους.

Το Αρχαιολογικό Μουσείο στεγάζεται σε νεοκλασικό κτήριο του 1870, έργο του Ερνέστου Τσίλλερ. Η έκθεση περιλαμβάνει ευρήματα κυρίως από τη σημαντική προϊστορική πόλη της Φυλακωπής, που χρονολογείται από τη μέση εποχή του Χαλκού ως το τέλος της μυκηναϊκής περιόδου (2300-1100 π.Χ.) και παρουσίασε ιδιαίτερη άνθηση από το εμπόριο του οψιανού και την παραγωγή μικροπλαστικής κατά τη μυκηναϊκή περίοδο (εργαλεία από οψιανό, κεραμική κ.ά.).

Από τα εκθέματα ξεχωρίζουν η Αφροδίτη της Μήλου, σύγχρονο αντίγραφο έργου του 1ου αιώνα π.Χ., το πρωτότυπο του οποίου εκτίθεται στο Μουσείο του Λούβρου, σύνολο αντικειμένων από οψιανό (πυρήνες, φολίδες, λεπίδες και αιχμές βελών και δοράτων), αμφορέας της αρχαϊκής εποχής (6ος αι. π.Χ.) με παραστάσεις του Διόνυσου και της Αριάδνης, του Απόλλωνα και της Αρτέμιδας, ακέφαλο γυναικείο άγαλμα του 100 π.Χ., προερχόμενο από το αρχαίο θέατρο στην περιοχή της Τρυπητής, καθώς και επιτύμβια στήλη του 3ου αιώνα π.Χ., που απεικονίζει νέο με τον υπηρέτη του.

Αρχαιολογικό Μουσείο Μυκόνου

846 00 Μύκονος

☎ +30 2289022325 📠 +30 2289022325 📧 kaepka@culture.gr

Το μικρό νησιωτικό σύμπλεγμα Μυκόνου, Δήλου και Ρήνειας έχει σημαντική παρουσία ήδη από τη μυκηναϊκή εποχή.

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Μυκόνου στεγάζεται σε νεοκλασικό κτήριο του 1898, έργο του Αλέξανδρου Λυκάκη, που πήρε τη σημερινή κυκλαδίτικη μορφή του το 1934. Δημιουργήθηκε αρχικά για να φιλοξενήσει κυρίως τα ευρήματα από το «Βόθρο της Καθάρσεως», τις παλαιότερες δηλαδή ταφές της Δήλου, οι οποίες το 426/25 π.Χ. μεταφέρθηκαν στο αντικρινό νησί της Ρήνειας, αλλά και από την εκεί νεκρόπολη των κλασικών και ελληνιστικών χρόνων. Οι συλλογές περιλαμβάνουν επίσης κεραμική κυκλαδικών εργαστηρίων της γεωμετρικής και αρχαϊκής εποχής (9ος-6ος αι. π.Χ.), πλούσια συλλογή αττικών μελανόμορφων και ερυθρόμορφων αγγείων (6ου και 5ου αι. π.Χ.), επιτύμβια ανάγλυφα ελληνιστικής εποχής (2ος-1ος αι. π.Χ.), ειδώλια του 2ου-1ου αιώνα π.Χ. και, τέλος, κοσμήματα και μικροαντικείμενα της ίδιας περιόδου.

Ανάμεσα στα εκθέματα ξεχωρίζουν:

- α. πίθος του 7ου αιώνα π.Χ., διακοσμημένος με ανάγλυφες σκηνές από την άλωση της Τροίας,
- β. επιτύμβια στήλη από την ελληνιστική νεκρόπολη της Ρήνειας (2ος-1ος αι. π.Χ.), με απεικόνιση νεκρής που αποχαιρετά το σύζυγό της· ήταν τοποθετημένη σε μαρμάρινη σαρκοφάγο με την επιγραφή «Τερτία Ωραία»,
- γ. λατρευτικό άγαλμα του Ηρακλή (2ος-1ος αι. π.Χ.), επίσης από την ελληνιστική νεκρόπολη της Ρήνειας, που βρέθηκε στο ιερό του Ηρακλέους· πρόκειται για ελληνιστικό αντίγραφο αττικού πρωτότυπου έργου του 5ου αιώνα π.Χ.

Το κτήριο του Αρχαιολογικού Μουσείου Νάξου είναι κτισμένο κατά μήκος του φράγκικου τείχους και αποτελεί αντιπροσωπευτικό δείγμα της αρχιτεκτονικής στο νησί κατά την περίοδο της φραγκοκρατίας (13ος-16ος αι.), συμπεριλαμβάνοντας δύο από τους πύργους του τείχους. Τα ευρήματα που εκτίθενται προέρχονται από ανασκαφές που έγιναν στο νησί και χρονολογούνται από τη νεότερη νεολιθική περίοδο ως την ύστερη ρωμαϊκή.

Με δεδομένο ότι η Νάξος γνωρίζει μεγάλη ακμή κατά την πρωτοκυκλαδική (2700-2300 π.Χ.) και την αρχαϊκή (700-480 π.Χ.) εποχή, τα αντικείμενα των αντίστοιχων περιόδων κατέχουν ιδιαίτερη θέση μεταξύ των εκθεμάτων. Η συλλογή της πρωτοκυκλαδικής περιόδου περιλαμβάνει βιολόσχημα ειδώλια, σκεύη καθημερινής και λατρευτικής χρήσης και κτερίσματα τάφων από ασήμι και χρυσό.

Η αρχαϊκή περίοδος, κατά την οποία η Νάξος έπαιξε σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη της αρχιτεκτονικής και της μεγάλης πλαστικής, εκπροσωπείται από έργα μεγάλης πλαστικής και επιγραφές. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ανάπτυξη της τεχνολογίας και της μηχανικής, με σημαντικό παράδειγμα το υδραγωγείο της Νάξου.

Στο Μουσείο εκτίθενται επίσης ευρήματα προερχόμενα άλλα από τάφους και άλλα από τον παλιό οικισμό της Γκρότας (1400-1100 π.Χ.), γεωμετρικά αγγεία από τη Νάξο και τον οχυρωμένο οικισμό στο Βαθύ Λιμενάρι της Δονούσας (9ος-8ος αι. π.Χ.), γλυπτά και επιτύμβιες στήλες κλασικών χρόνων, καθώς και συλλογή γυάλινων αγγείων ρωμαϊκής εποχής (1ος-2ος αι. μ.Χ.).

Αρχαιολογική Συλλογή Πύργου Γλέζου

Χώρα Νάξου, 843 00 Νάξος

☎ +30 2285022525 📠 +30 2285029143 🌐 Zeba@culture.gr

Το 1207 ο Βενετός Μάρκος Σανούδος κατέλαβε το νησί της Νάξου, ανακηρύχθηκε Δούκας και έκανε τη Νάξο έδρα του Δουκάτου του, το οποίο περιλάμβανε πολλά από τα νησιά του Αιγαίου και υπαγόταν διοικητικά στο Λατίνο αυτοκράτορα της Κωνσταντινουπόλεως. Ίδρυσε έτσι τη μεσαιωνική πόλη του νησιού και για να την οχυρώσει έκτισε το κάστρο. Ο μοναδικός σωζόμενος σήμερα κυκλικός πύργος βρίσκεται δίπλα στη μία από τις δύο σωζόμενες πύλες του κάστρου, στη βορειοδυτική πλευρά του. Είναι αυτός των Κρίσι, οι οποίοι διοίκησαν το Δουκάτο μετά τη δυναστεία των Σανούδων, σύμφωνα με το οικόσημο στην εσωτερική θύρα. Ο πύργος μετονομάστηκε σε Πύργο Γλέζου, όταν δωρήθηκε στην Αρχαιολογική Υπηρεσία από τον Πέτρο Γλέζο, προκειμένου να μετατραπεί σε Μουσείο.

Η έκθεση είναι αφιερωμένη στη γλυπτική τέχνη της μεσοβυζαντινής περιόδου (864-1204 μ.Χ.) στη Νάξο και σε άλλα νησιά των Κυκλάδων. Οι τρεις πρώτες ενότητες της έκθεσης περιλαμβάνουν γλυπτά που προέρχονται από το νησί και μαρτυρούν την πορεία της τέχνης πριν και μετά την εικονομαχία, καθώς και την ύπαρξη τοπικών εργαστηρίων γλυπτικής, ενώ γίνεται αναφορά στην επαναχρησιμοποίηση μαρμάρινων αρχιτεκτονικών γλυπτών ως δομικού υλικού. Η τέταρτη ενότητα αφορά στην παρουσίαση, μέσα από φωτογραφικό υλικό, της τεχνοτροπίας και των μορφολογικών στοιχείων της βυζαντινής γλυπτικής που αναπτύχθηκε σε άλλα νησιά των Κυκλάδων, όπως η Άνδρος, η Θήρα, η Σέριφος και η Σίφνος.

Κτισμένο το 1960, το Αρχαιολογικό Μουσείο Απειράνθου περιλαμβάνει κυρίως ευρήματα που προέρχονται από οικισμούς της 3ης χιλιετίας π.Χ. στα ανατολικά παράλια του νησιού.

Εκτός από τα εντυπωσιακά πρωτοκυκλαδικά ειδώλια και αγγεία, ενδιαφέρον προκαλούν οι μοναδικές στο είδος τους επίκρουστες ακανόνιστου σχήματος λίθινες πλάκες από την Κορφή τ' Αρωνιού, οι οποίες στη μια επιφάνεια φέρουν παράσταση που αφορά στην καθημερινή ζωή, τις ασχολίες, τη ναυσιπλοΐα και το εμπόριο, ενώ είναι πιθανό να είχαν και θρησκευτικές/μαγικές προεκτάσεις. Οι άνθρωποι τις αφιέρωναν σε κάποια θεότητα είτε ως ένδειξη ευχαριστίας, είτε θέλοντας να εξασφαλίσουν κάποια επιτυχία.

Αρχαιολογική Συλλογή Σαγκρίου

Σαγκρί, 843 00 Νάξος

☎ +30 2285032591 📠 +30 2285032591 ✉ kaepka@culture.gr

Η μουσειακή λειτουργία και η αρμονική ένταξή της στον αρχαιολογικό χώρο του ιερού της Δήμητρας, στην περιοχή Γύρουλα, ήταν τα στοιχεία που έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στο σχεδιασμό του νεόδμητου κτηρίου, που φιλοξενεί, από το 2001, την Αρχαιολογική Συλλογή.

Μέσα από τις τρεις θεματικές ενότητες της έκθεσης γίνεται προσπάθεια ανάδειξης τόσο της αρχιτεκτονικής τέχνης στην αρχαϊκή εποχή (7ος-6ος αι. π.Χ.), κατά την οποία κτίστηκε ο ναός της Δήμητρας, όσο και του έργου των λιθοξόων. Η πρώτη θεματική ενότητα αναφέρεται στο ιερό και στη χρήση του από τον 8ο ως τον 3ο αιώνα π.Χ. Μέσα από την αποκατάσταση του αετώματος, του τμήματος της εσωτερικής κιονοστοιχίας και της στέγης, παρουσιάζεται η πρωτότυπη αρχιτεκτονική του ναού, η οποία συνδυάζει ιωνικά και δωρικά στοιχεία, ενώ με την έκθεση των αναθηματικών κιόνων, των βάσεων των κούρων και των επιγραφών γίνεται προσπάθεια προσέγγισης των λατρευτικών συνθηκών. Στη δεύτερη ενότητα εκτίθενται μέλη προερχόμενα από τη βυζαντινή βασιλική που ιδρύθηκε στον ίδιο χώρο, με λαξευμένα επάνω τους χριστιανικά σύμβολα, τονίζοντας την ιστορική συνέχεια της λατρείας στο χώρο. Τέλος, στην τρίτη ενότητα παρουσιάζεται η εξέλιξη της έρευνας και του έργου της αναστήλωσης της βασιλικής, μέσα από φωτογραφίες και σχέδια.

Η Αρχαιολογική Συλλογή βρίσκεται στον ομώνυμο αρχαιολογικό χώρο, στη θέση Λιβάδι της Νάξου. Περιλαμβάνει ευρήματα από το ιερό, το οποίο ήταν αφιερωμένο στον Διόνυσο. Το ιερό των Υρίων θεωρείται λίκνο του ιωνικού ρυθμού, με δραστηριότητα από το 14ο αιώνα π.Χ. Παρουσιάζει εξαιρετικής σημασίας αρχιτεκτονικά ευρήματα, καθώς και αναθήματα που συνδέονται με τη λατρεία του θεού.

Στην ίδια θέση θεμελιώθηκαν τέσσερις ναοί: ο γεωμετρικός (αρχές 8ου αι. π.Χ.), ένας δευτερος γεωμετρικός (730 π.Χ.), ο αρχαϊκός (γύρω στο 670 π.Χ.) και ένας ιωνικού ρυθμού (575-550 π.Χ.), δίνοντας στους επισκέπτες την ευκαιρία να εμπλουτίσουν τις γνώσεις τους σχετικά με τη γέννηση και την εξέλιξη της ιωνικής αρχιτεκτονικής, αλλά και την ιστορία της τελετουργικής εστίασης, όπως αυτή διαμορφώθηκε από τους πρώιμους αρχαϊκούς ως τους υστερορωμαϊκούς χρόνους.

Αρχαιολογικό Μουσείο Πάρου

Παροικιά, 844 00 Πάρος

☎ +30 2284021231 📠 +30 2284021231 📧 kaepka@culture.gr

Το Μουσείο στεγάζεται σε σύγχρονο κτήριο που κατασκευάστηκε ειδικά για το σκοπό αυτό στην πρωτεύουσα του νησιού, Παροικιά. Τα εκθέματα χρονολογούνται από τη νεολιθική (6800-3200 π.Χ.) ως και τη ρωμαϊκή εποχή (30 π.Χ.-324 μ.Χ.). Ξεχωρίζουν σημαντικά έργα της αρχαίας ελληνικής γλυπτικής, όπως το ακέραιο μαρμάρινο άγαλμα Γοργούς (μέσα 6ου αι. π.Χ.), δύο μαρμάρινες ανάγλυφες πλάκες (τέλη 6ου αι. π.Χ.) από το Ηρώο του Αρχιλόχου –ταφικό μνημείο προς τιμήν ενός από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της λυρικής ποίησης, ο οποίος καταγόταν από την Πάρο–, μαρμάρινο κολοσσιαίο άγαλμα Αρτέμιδας (490/480 π.Χ.), που προέρχεται από το ιερό του Απόλλωνα Δηλίου και της Αρτέμιδας Δηλίας, στο Δήλιο της Πάρου, μαρμάρινο άγαλμα ένθρονης θεάς (5ος αι. π.Χ.), μαρμάρινο άγαλμα κόρης (6ος αι. π.Χ.) κ.ά.

Από ιστορικής απόψεως, σημαντικό είναι το «Πάριο χρονικό», μια μαρμάρινη επιγραφή γραμμένη σε αττική διάλεκτο, που χρονολογείται στα μέσα του 3ου αιώνα π.Χ. και περιλαμβάνει 134 στίχους με χρονολογικές αναφορές στα πιο σημαντικά ιστορικά γεγονότα της ελληνικής αρχαιότητας, από το 1528 ως το 264 π.Χ. Μεγάλο μέρος της επιγραφής φυλάσσεται στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης.

Η Σέριφος ήταν γνωστή στους προϊστορικούς χρόνους για τα μεταλλεία χαλκού, καθώς οι μεταλλευτικές της δραστηριότητες ανάγονται στους πρωτοκυκλαδικούς χρόνους (3200-2000 π.Χ.).

Η μικρή Αρχαιολογική Συλλογή βρίσκεται σε κεντρική θέση στη Χώρα του νησιού. Η έκθεση περιλαμβάνει νομίσματα, καθώς το νησί διέθετε δικό του νόμισμα από τον 6ο αιώνα π.Χ., κυρίως αργυρούς στατήρες του 530 π.Χ., με παράσταση βατράχου ή με τη μορφή του Περσέα, γιου του Δία και της Δανάης, που αποκεφάλισε τη Μέδουσα και λατρεύτηκε σαν ήρωας στη Σέριφο. Τμήματα αγαλμάτων, επιτύμβιες στήλες, μαρμάρινες τεφροδόχοι, θραύσματα κιονοκράνων και άλλα αντικείμενα προερχόμενα από διάφορες θέσεις, που χρονολογούνται από τους υστεροελληνιστικούς ως τους ρωμαϊκούς χρόνους (330 π.Χ.-30 μ.Χ.), παρουσιάζουν πτυχές της ζωής του νησιού.

Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή Συλλογή Σικίνου

Κάστρο Χώρας Σικίνου, 840 10 Σίκινος

☎ +30 2103251044, 2103218075 📠 +30 2103313448 ✉ 2eba@culture.gr

Η Συλλογή στεγάζεται στον πρώτο όροφο του κτηρίου της Κοινότητας, μέσα στο Κάστρο της Σικίνου. Η έκθεση περιλαμβάνει δεκαέξι εικόνες μεταβυζαντινής εποχής, οι οποίες αποτελούν χαρακτηριστικά δείγματα της θρησκευτικής ζωγραφικής που άνθισε στη Σίκινο από τα μέσα του 17ου ως τα μέσα του 19ου αιώνα. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν τα έργα των Εμμανουήλ, Αντωνίου και Ιωάννη Σκορδίλη, Κρητών ζωγράφων και τελευταίων εκπροσώπων της Κρητικής σχολής ζωγραφικής, καθώς και του Αγάπιου Πρόκου, Σίφνιου αγιογράφου, ο οποίος υπέγραφε ως «Δευτερεύων Σίφνου».

Στη μεγάλη αίθουσα παρουσιάζεται φωτογραφική έκθεση για τα βυζαντινά μνημεία, το μοναστηριακό συγκρότημα της Επισκοπής, τη μεταβυζαντινή Σίκινο και το Κάστρο, τυπικό δείγμα κυκλαδίτικου οχυρωμένου οικισμού, το οποίο κτίστηκε πιθανόν το β' μισό του 15ου αιώνα και αποτελεί τον πυρήνα της Χώρας.

Το Αρχαιολογικό Μουσείο της Σίφνου στεγάζεται σε μικρό κτήριο μέσα στο Κάστρο, το οποίο δωρήθηκε στο Ελληνικό Δημόσιο το 1964 από τον καθηγητή Γεώργιο Μαριδάκη, με σκοπό να στεγάσει τις αρχαιότητες του νησιού. Το κτήριο διαμορφώθηκε σε Μουσείο τη δεκαετία του '70.

Η έκθεση περιλαμβάνει κυρίως κεραμική που χρονολογείται από τον 8ο έως το 2ο αιώνα π.Χ. και προέρχεται από το Κάστρο, την αρχαία πρωτεύουσα του νησιού (άστυ), όπου κατά τη διάρκεια των ανασκαφών της Βρετανικής Αρχαιολογικής Σχολής (1934-38) βρέθηκαν λείψανα οικισμών και τάφοι που χρονολογούνται στον 8ο αιώνα π.Χ. Στα εκθέματα περιλαμβάνονται επίσης επιτύμβιες στήλες, κιονόκρανα, ανάγλυφα, νομίσματα (κοπής του 600 π.Χ. περίπου), βάσεις κιόνων και λάρνακες, που προέρχονται από το νεκροταφείο έξω από το Κάστρο, το οποίο παρουσιάζει συνεχή χρήση από τον 7ο ως τον 1ο αιώνα π.Χ.

Βυζαντινή και Μεταβυζαντινή Συλλογή Σίφνου

Μονή Βρύσης, 840 03 Σίφνος

☎ +30 2284031937, 2103218075 📠 +30 2103313448 ✉ 2eba@culture.gr

Η Μονή της Παναγίας της Βρύσης, στη θέση «Πέραμα», αποτελεί μια από τις σημαντικότερες μονές του νησιού και χρονολογείται στο 16ο αιώνα. Περιλαμβάνει διώροφα κελιά και βοηθητικούς χώρους που διατάσσονται περιμετρικά της εσωτερικής αυλής, στην οποία βρίσκεται το καθολικό.

Η έκθεση, που φιλοξενείται στη Μονή, αναπτύσσεται στον όροφο της νότιας πτέρυγας των κελιών, σε δύο αίθουσες. Ο επισκέπτης μπορεί να γνωρίσει την παλαιοχριστιανική και βυζαντινή Σίφνο, όπως αυτή παρουσιάζεται μέσα από τα εκθέματα που χρονολογούνται από τον 6ο ως τον 8ο αιώνα και το εποπτικό υλικό που τα υποστηρίζει. Η Μονή και η ιστορία της παρουσιάζεται εκτενώς μέσα από περγαμννά και χαρτώα χειρόγραφα, αλλά και από μεταβυζαντινές εικόνες (16ος-17ος αι.) και άλλα ιερά κειμήλια.

Από τα εκθέματα ξεχωρίζει η κτητορική επιγραφή του 8ου αιώνα, ένα σπάνιο για το είδος του εύρημα, καθώς και δύο εικόνες, η μία με την Παναγία τη Βρυσιανή (γύρω στα 1500) και η άλλη με την Παναγία τη Γλυκοφιλούσα (17ος αι.), έργο του Εμμανουήλ Τζάνε, σημαντικού εκπροσώπου της Κρητικής σχολής ζωγραφικής, η οποία αναπτύχθηκε από το 15ο αιώνα και έπειτα.

Το Μουσείο της Σύρου, ένα από τα παλαιότερα αρχαιολογικά μουσεία της Ελλάδας, ιδρύθηκε το 1834-35 ως κεντρικό νομαρχιακό μουσείο των Κυκλάδων και φιλοξενήθηκε στο κτήριο του Γυμνασίου. Σήμερα στεγάζεται στο Δημαρχιακό Μέγαρο, έργο του Ερνέστου Τσίλλερ.

Οι συλλογές του Μουσείου περιλαμβάνουν ευρήματα που χρονολογούνται στην 3η χιλιετία π.Χ. και προέρχονται από τις ανασκαφές του Χρήστου Τσούντα στο νεκροταφείο της Χαλανδριανής και στον οικισμό του Καστριού, μαρμάρινα κυκλαδικά ειδώλια και αγγεία της ίδιας εποχής, καθώς και σποραδικά ευρήματα μυκηναϊκών και γεωμετρικών χρόνων. Ανάμεσά τους ξεχωρίζει αιγυπτιακό αγαλμάτιο από μαύρο γρανίτη, παλαιά δωρεά στο Μουσείο, το οποίο παριστάνει τον ιερέα Ανχάπη και χρονολογείται, σύμφωνα με επιγραφή, στο 730 π.Χ., περίοδο της 22ης Δυναστείας στην Αίγυπτο (945-712).

Αρχαιολογικό Μουσείο Τήνου

Λεωφόρος Μεγαλόχαρης, 842 00 Τήνος

☎ +30 2283022670 📠 +30 2283022670 ✉ kaepka@culture.gr

Οικοδομήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '60, σε σχέδια του αρχιτέκτονα Χαράλαμπου Μπούρα. Βρίσκεται στον κεντρικό οδικό άξονα της Χώρας, που οδηγεί από το λιμάνι στον Ιερό Ναό της Ευαγγελίστριας.

Η έκθεση περιλαμβάνει ευρήματα από διάφορες περιοχές του νησιού, που χρονολογούνται από τη μυκηναϊκή περίοδο ως τους ρωμαϊκούς χρόνους (1600 π.Χ.-324 μ.Χ.). Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν τα ευρήματα από τα δύο μεγάλα ιερά της Τήνου, το ιερό της Δήμητρας στο Ξώμπουργο (7ος αι. π.Χ.) και το ιερό του Ποσειδώνα και της Αμφιτρίτης στα Κιόνια (3ος αι. π.Χ.). Από το ιερό της Δήμητρας εξαιρετικής σημασίας είναι η σειρά των μεγάλων ανάγλυφων πίθων του 7ου αιώνα π.Χ., έργων τοπικού εργαστηρίου. Από το ιερό του Ποσειδώνα και της Αμφιτρίτης εκτίθενται αρχιτεκτονικά μέλη και γλυπτά, μεταξύ των οποίων ανδριάντες Ρωμαίων ευγενών και αυτοκρατόρων, αναθηματικές επιγραφές κ.ά. Ελληνιστικές και ρωμαϊκές προτομές, καθώς και κεραμική από τους γεωμετρικούς ως και τους ρωμαϊκούς χρόνους (900 π.Χ.-324 μ.Χ.) συμπληρώνουν την έκθεση.

ΡΟΔΟΣ

- 167 Παλάτι του Μεγάλου Μαγίστρου, Ρόδος
- 168 Αρχαιολογικό Μουσείο Ρόδου
- 169 Αρχαιολογική Έκθεση
«Ενάλιοι αρχαιολογικοί θησαυροί
Δωδεκανήσου», Ρόδος
- 170 Ξενώνας της Αγίας Αικατερίνης, Ρόδος
- 171 Παναγία του Κάστρου, Ρόδος
- 172 Κοσμητική Συλλογή Ρόδου

- 173 Αρχαιολογικό Μουσείο Κω
- 174 Αρχαιολογικό Μουσείο Αστυπάλαιας
- 175 Αρχαιολογικό Μουσείο Καλύμνου
- 176 Αρχοντικό Βουβάλη, Κάλυμνος
- 177 Συλλογή Κάστρου Καλύμνου
- 178 Αρχαιολογικό Μουσείο Καρπάθου
- 179 Αρχαιολογική Συλλογή Κάσου
- 180 Διαχρονικό Μουσείο Καστελλορίζου
- 181 Ιστορική Συλλογή Καστελλορίζου
- 182 Διαχρονικό Μουσείο Λέρου
- 183 Αρχαιολογικό Μουσείο Νισύρου –
Γιαννίδειος Εστία
- 184 Αρχοντικό Νικολαΐδη, Πάτμος
- 185 Αρχαιολογικό Μουσείο Σύμης
- 186 Σάλα Χατζηναγαπητού, Σύμη

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΡΟΔΟΣ

Παλάτι του Μεγάλου Μαγίστρου

Οδός Ιπποτών, Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου, 851 00 Ρόδος

☎ +30 2241025500 📠 +30 2241021954 🌐 4eba@culture.gr και kbecpa@otenet.gr

Στο βορειοδυτικό άκρο της μεσαιωνικής πόλης της Ρόδου δεσπόζει το Παλάτι του Μεγάλου Μαγίστρου, ένα από τα σημαντικότερα μεσαιωνικά αρχιτεκτονικά μνημεία του νησιού. Από πρωτοβυζαντινό φρούριο του 7ου αιώνα, μετασκευάστηκε, στις αρχές του 14ου αιώνα, σε κατοικία του Μεγάλου Μαγίστρου του Τάγματος των Ιωαννιτών Ιπποτών και διοικητική έδρα του ιπποτικού κρατιδίου των Δωδεκανήσων (1309-1522). Κατά την περίοδο της ιταλοκρατίας στα Δωδεκάνησα (1912-1947), το Παλάτι δέχθηκε αναστηλωτικές επεμβάσεις που του προσέδωσαν τη σημερινή του μορφή. Είναι ένα ορθογώνιο κτήριο, πλασιωμένο από επιβλητικούς πύργους· διαθέτει μεγάλη εσωτερική αυλή, προς την οποία ανοίγονται καμαροσκέπαστες αίθουσες και υπόγειοι χώροι που χρησιμοποιούν ως αποθήκες.

Το Παλάτι λειτουργεί ως επισκέψιμο μνημείο. Εντυπωσιακές είναι οι αίθουσες του ορόφου, με τη μεσαιωνική ατμόσφαιρα που αποπνέει ο εσωτερικός διάκοσμος στη μεγάλη Αίθουσα του Συμβουλίου, στην τραπεζαρία των ιπποτών και στα ιδιαίτερα διαμερίσματα του Μεγάλου Μαγίστρου. Τα ψηφιδωτά δάπεδα των αιθουσών, τα οποία προέρχονται από κτήρια της Κω και ανήκουν στους υστεροελληνιστικούς, ρωμαϊκούς και παλαιοχριστιανικούς χρόνους, μεταφέρθηκαν κατά τη δεκαετία του 1930 από τους Ιταλούς για να διακοσμήσουν το Παλάτι.

Από το 1993, έτος εορτασμού των 2.400 χρόνων από την ίδρυση της πόλης της Ρόδου (408/7 π.Χ.), παρουσιάζονται σε αίθουσες του ισόγειου δύο μόνιμες εκθέσεις. Η πρώτη, με τίτλο «Αρχαία Ρόδος – 2.400 χρόνια», περιλαμβάνει αρχαιολογικά ευρήματα από παλιές και νεότερες σωστικές ανασκαφές που διεξήχθησαν στην περιοχή. Η δεύτερη, με τίτλο «Η Ρόδος από τα παλαιοχριστιανικά χρόνια μέχρι την κατάληψή της από τους Τούρκους (1522)», περιλαμβάνει σημαντικά ευρήματα που σχετίζονται με την εξέλιξη της πόλης της Ρόδου και τον καθημερινό βίο των Ροδίων από τον 4ο αιώνα μ.Χ. ως την αρχή της οθωμανικής περιόδου.

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΡΟΔΟΣ

Αρχαιολογικό Μουσείο Ρόδου

Πλατεία Μ. Αλεξάνδρου, Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου, 851 00 Ρόδος

☎ +30 2241025500 📠 +30 2241030688 🌐 kberka@otenet.gr

Το Μουσείο στεγάζεται στο κτήριο του παλιού μεγάλου νοσοκομείου του Τάγματος των Ιωαννιτών Ιπποτών της Ρόδου. Άρχισε να οικοδομείται το 1440 και ολοκληρώθηκε 49 χρόνια αργότερα, από τον Μάγιστρο D'Aubusson. Η εντυπωσιακή οξυκόρυφη πύλη εισόδου του γοτθικού μνημείου οδηγεί στον εσωτερικό αύλειο χώρο, που περιβάλλεται από διώροφη στοά με καμαροσκέπαστες αίθουσες, σε πολλές από τις οποίες φιλοξενούνται εκθέματα του Μουσείου, προερχόμενα από παλιές και νεότερες ανασκαφές στη Ρόδο και στα υπόλοιπα Δωδεκάνησα, τα οποία σκιαγραφούν την αρχαία ιστορία του τόπου.

Στα εξέχοντα εκθέματα του Μουσείου περιλαμβάνονται η επιτύμβια στήλη της Κριτούς και Τιμαρίστας (5ος αι. π.Χ.) από την Κάμιρο, η στήλη της Καλλιاریστας από τη Ρόδο (4ος αι. π.Χ.), το κολοσσικό κεφάλι του θεού Ήλιου (200-150 π.Χ.), η λουόμενη Αφροδίτη, αντίγραφο έργου φημισμένου αγάλματος του γλύπτη Δοιδάλας (250 π.Χ.), αγγεία και μικροαντικείμενα από τα ταφικά σύνολα της αρχαίας Ιαλυσίας και της Καμίρου (9ος-4ος αι. π.Χ.), καθώς και μελανόμορφα και ερυθρόμορφα αγγεία του 6ου, 5ου και 4ου αιώνα π.Χ.

Από τον κήπο του Μουσείου, ο οποίος ανακαινίζεται και θα λειτουργήσει ως επισκέψιμος χώρος με έκθεση ψηφιδωτών, αρχιτεκτονικών μελών και γλυπτών, ο επισκέπτης οδηγείται στο παρακείμενο κτηριακό συγκρότημα Βιλλαραγκού (Villaragut), μέρος του οποίου οικοδομήθηκε κατά την ιπποτική περίοδο (1309-1522). Στη δυτική πτέρυγα του συγκροτήματος πρόκειται να στεγαστεί η προϊστορική συλλογή του Μουσείου, με ευρήματα από τη νεολιθική κατοίκηση της Ρόδου ως και τη μυκηναϊκή περίοδο. Στην ανατολική πτέρυγα θα στεγαστεί η επιγραφική συλλογή του Μουσείου, η οποία περιλαμβάνει πλούσιο επιγραφικό υλικό που αναφέρεται στο δημόσιο και ιδιωτικό βίο των αρχαίων Ροδίων, καθώς και στη γενικότερη παρουσία του νησιού στον αρχαίο κόσμο και την επιρροή που άσκησε προς τον έξω κόσμο.

Το εκθεσιακό σύνολο των συλλογών του Μουσείου ολοκληρώνεται με την ενδιαφέρουσα έκθεση ανάγλυφων αρχαϊκών πύλων από τις νεκροπόλεις της Καμίρου και της αρχαίας Ιαλυσίας, στη Βορειοανατολική θάλο του κτηρίου του Μουσείου.

Μέσα στη μεσαιωνική πόλη της Ρόδου και σε κτήριο παραχωρημένο στην Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων, λειτουργεί κατά τους θερινούς μήνες μόνιμη αρχαιολογική έκθεση με θέμα το θαλάσσιο εμπόριο της Μεσογείου από τους προϊστορικούς ως τους νεότερους χρόνους.

Πλούσιο εποπτικό υλικό παρουσιάζει τη «γένεση» του αμφορέα ως μέσου μεταφοράς προϊόντων, τους θαλάσσιους δρόμους που χαράχθηκαν με αφετηρία και προορισμό τις μεγάλες αγορές της Μεσογείου, τα νομίσματα και τα ανταλλάξιμα είδη που χρησιμοποιήθηκαν, καθώς και τον τρόπο συντήρησης των ενάλιων αμφορέων, ως αρχαιολογικών πλέον ευρημάτων. Συγχρόνως, ο επισκέπτης έχει τη δυνατότητα να θαυμάσει πλήθος αρχαίων αντικειμένων διάφορων εποχών, που προέρχονται κυρίως από τη θαλάσσια περιοχή της Ρόδου αλλά και την ευρύτερη της Δωδεκανήσου. Εκτός από τα χαρακτηριστικά δείγματα αμφορέων του νότιου Αιγαίου, φιλοξενούνται αγγεία καθημερινής χρήσης που ανελκύσθηκαν από τον αρχαίο εμπορικό λιμένα της Ρόδου και χρονολογούνται από τους κλασικούς ως τους βυζαντινούς και υστεροβυζαντινούς χρόνους, λυχνάρια και πήλινες εμρηπτικές «χειροβομβίδες», χάλκινα τάλαντα από το Πρασονήσι της Ρόδου, καθώς και ρωμαϊκά νομίσματα από τη νησίδα Σύρνα, νότια της Αστυπάλαιας. Εκτίθενται επίσης χρυσά οθωμανικά νομίσματα, δείγμα από ένα σύνολο 4.500 περίπου νομισμάτων και κοσμημάτων που εντόπισε η Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων κατά την πιο πρόσφατη υποβρύχια έρευνά της (άνοιξη 2008) στο λιμένα της Ρόδου.

Ξενώνας της Αγίας Αικατερίνης

Θησέως και Εβραίων μαρτύρων, Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου, 851 00 Ρόδος

☎ +30 2241030960 📠 +30 2241021954 📧 4eba@culture.gr

Ο Ξενώνας της Αγίας Αικατερίνης βρίσκεται σε περίοπτη θέση μέσα στη μεσαιωνική πόλη της Ρόδου. Το αρχικό οικοδόμημα κτίστηκε το 1391-92, στα χρόνια του Μεγάλου Μαγίστρου Heredia, και εκεί φιλοξενούνταν οι διακεκριμένοι επισκέπτες του νησιού. Το μνημείο υπέστη κατά καιρούς σημαντικές καταστροφές, ενώ μεγάλο τμήμα του κατέρρευσε από τους συμμαχικούς βομβαρδισμούς του 1944. Μετά από αναστηλωτικές επεμβάσεις, στη δεκαετία του 1990, πήρε τη σημερινή του μορφή.

Στους εσωτερικούς χώρους του εκτίθενται αντικείμενα της μεσαιωνικής περιόδου και φωτογραφικό υλικό από τις ανασκαφές στη μεσαιωνική πόλη της Ρόδου.

Ο ναός της Παναγίας του Κάστρου βρίσκεται στη μεσαιωνική πόλη της Ρόδου, στο ανατολικό άκρο της οδού Ιπποτών. Κτίστηκε πριν από τα τέλη του 11ου αιώνα και ανήκε στο βυζαντινό τύπο του σταυροειδούς εγγεγραμμένου ναού με τρούλο. Μετά την άφιξη των Ιωαννιτών ιπποτών στη Ρόδο, στις αρχές του 14ου αιώνα, μετατράπηκε σε καθεδρικό ναό των Λατίνων, με τη μορφή τρικλιτης γοθτικής βασιλικής με εγκάρσιο κλίτος. Κατά την οθωμανική περίοδο μετασκευάστηκε σε μουσουλμανικό τέμενος με μινaré στη νότια πλευρά του, ενώ κατά την περίοδο της ιταλοκρατίας στα Δωδεκάνησα (1912-1947) έγιναν εργασίες αποκατάστασης του μνημείου.

Στο εσωτερικό του ναού εκτίθενται μεταβυζαντινές εικόνες (17ου-18ου αι.), καθώς και αποτοιχισμένες τοιχογραφίες από την εκκλησία του Αγίου Ζαχαρία στη Χάλκη (14ου αι.) και τη μονή του Ταξιάρχη Μιχαήλ στο Θάρι Ρόδου (17ου αι.). Στην αυλή εκτίθενται τμήματα ψηφιδωτών δαπέδων και αρχιτεκτονικά μέλη παλαιοχριστιανικών χρόνων.

Κοσμητική Συλλογή Ρόδου

Πλατεία Αργυροκάστρου, Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου, 851 00 Ρόδος

☎ +30 2241025500 📠 +30 2241021954 ✉ 4eba@culture.gr

Η Συλλογή στεγάζεται στην τρίκλιτη θολωτή ισόγεια αίθουσα της ιπποτικής Οπλοθήκης, στη μεσαιωνική πόλη της Ρόδου. Ιδρύθηκε το 1966 και περιλαμβάνει εκθέματα που χρονολογούνται από το 17ο ως τις αρχές του 20ού αιώνα και προέρχονται από την Εθνογραφική Συλλογή των Ιταλών της περιόδου της ιταλοκρατίας (1912-1947) στα Δωδεκάνησα, καθώς και από το Λαογραφικό Αρχείο Δωδεκανήσου. Νεότερα αποκτήματα, από το 1948 και εξής, έχουν εμπλουτίσει τη Συλλογή. Εκτίθενται ξυλόγλυπτα έργα, έπιπλα, καθρέπτες, παραδοσιακά πιάτα από τη Λίνδο και κεραμικά σκεύη, έργα μεταλλοτεχνίας, κεντήματα και παραδοσιακές ενδυμασίες από τα Δωδεκάνησα και άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Το Μουσείο στεγάζεται σε διώροφο διατηρητέο κτήριο, που ανεγέρθηκε το 1935. Στις συλλογές του περιλαμβάνονται ευρήματα προερχόμενα από παλιές και νεότερες ανασκαφές που έγιναν στο νησί και συνδέονται με τους αρχαιολογικούς χώρους του Ασκληπείου, της Αγοράς, του δυτικού αρχαιολογικού χώρου, καθώς και με μεμονωμένα αρχαιολογικά μνημεία (βωμός του Διονύσου, ωδείο και ρωμαϊκή οικία).

Η έκθεση του Μουσείου περιορίζεται προς το παρόν στον ισόγειο χώρο και στο αίθριο του κτηρίου, όπου εκτίθενται σημαντικά έργα γλυπτικής και ψηφιδωτά κυρίως ελληνιστικών και ρωμαϊκών χρόνων (3ος αι. π.Χ.-3ος αι. μ.Χ.). Από τα εκθέματα του Μουσείου ξεχωρίζουν το κολοσσικό κεφάλι της Ήρας (2ος αι. π.Χ.) και το επιβλητικό άγαλμα του Ιπποκράτη (4ος αι. π.Χ.), πατέρα της ιατρικής και ιδρυτή της ιατρικής σχολής στο νησί, χάρη στην οποία αναπτύχθηκε ιδιαίτερα η επιστήμη αυτή στο ιερό του Ασκληπείου στην Κω. Στον πρώτο όροφο του κτηρίου προετοιμάζεται έκθεση της συλλογής αγγείων και διαφόρων μικροευρημάτων.

